

**Związek Pracodawców
Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK**

**Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz**

Warszawa, dnia 3 marca 2023 r.

**Szanowny Pan
Robert Chciuk
Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami
Ministerstwo Klimatu i Środowiska**

Szanowny Panie Dyrektorze,

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK przedkłada niniejszym stanowisko dotyczące projektu Rozporządzenia ws. Opakowań i Odpadów Opakowaniowych (PPWR), opublikowanego przez Komisję Europejską w dniu 30 listopada 2022 r. (COM(2022) 677 final).

Związek Pracodawców EKO-PAK w pełni popiera kierunki wyznaczone w PPWR, mające na celu ograniczanie masy opakowań wprowadzanych na rynek oraz ich skuteczniejszą zbiórkę i recykling. Zawracanie surowców do obiegu stanowi najważniejszy element umożliwiający wdrożenie zasad gospodarki o obiegu zamkniętym.

Zgadamy się z podejściem Komisji Europejskiej, która za podstawę prawną przyjęła ochronę rynku wewnętrznego, co daje nadzieję na lepszą integrację europejskiej gospodarki i harmonizację zasad środowiskowych w całej Wspólnocie. Uważamy jednak, że Rozporządzenie powinno obejmować także środki na rzecz rozwoju infrastruktury selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, ich późniejszego sortowania, recyklingu i ponownego użycia. Obecny dostęp do infrastruktury w tym zakresie jest daleko niewystarczający do osiągnięcia ambitnych celów wyznaczonych w projekcie. Producenci wprowadzający na rynek opakowania i produkty w opakowaniach chcieliby aktywnie uczestniczyć w rozwoju tego systemu, wspierając poprawę jego efektywności.

Nasze obawy budzi też fakt, że projekt Rozporządzenia przewiduje przyjęcie licznych aktów delegowanych, w których opracowywaniu merytorycznym nie przewiduje się obligatoryjnego udziału ekspertów z dziedziny zarządzania i projektowania opakowań czy z dziedziny zarządzania systemem gospodarki odpadami opakowaniowymi. Pragniemy podkreślić, że zakres projektowanych aktów wymaga - w naszej ocenie - wyspecjalizowanej wiedzy tak, by regulacje miały szansę rzeczywiście i efektywnie wspierać transformację systemową. Postulujemy zatem utworzenie na szczeblu UE Komitetu Technicznego podległego Komisji Europejskiej, w skład którego powinni wchodzić przedstawiciele organów krajowych wszystkich państw członkowskich oraz przedstawiciele łańcucha wartości opakowań, co umożliwi wydawanie opartych o wiedzę i doświadczenie rekomendacji do późniejszych zobowiązań prawnych.

Ponadto pragniemy zauważyć, że wiele wymagań określonych w projekcie ma wejść w życie już 12 miesięcy po opublikowaniu ostatecznej treści w Dzienniku Urzędowym UE. Tymczasem brakuje wiążących informacji, kiedy zostaną przyjęte akty delegowane, określające szczegółowe wymagania w tym zakresie. Dotyczy to zwłaszcza mechanizmu raportowania, który powinien być zdefiniowany jak najszybciej (nie później niż do grudnia 2024 r.). Rozporządzenie powinno precyzować wszystkie definicje i metodologię, by nie było wątpliwości co oznacza zdolność do recyklingu i ponownego użycia oraz wg jakiej metodologii należy szacować uzyskiwane poziomy.

Oprócz konkretnych zagadnień w poszczególnych obszarach, pragniemy zwrócić uwagę na:

- a) konieczność wprowadzenia bardzo zdecydowanego wyszczególnienia, uprawniającego dostęp do surowców wtórnych w ramach PPWR dla wszystkich producentów wyrobów w opakowaniach funkcjonujących na danym

ryнку krajowym. Powinno to mieć zastosowanie w przypadku firm, które będą finansować rozwój selektywnej zbiórki, sortowania i recyklingu. Przyczyni się to do zrównoważenia rynków zbytu, inwestycji w recykling i w konsekwencji zagwarantuje uczciwą cenę za materiał konieczny do pozyskiwania z recyklingu;

- b) konieczność rozróżnienia aktualnych potencjałów poszczególnych rynków krajowych w UE, w zakresie ustalania harmonogramu czasowego dochodzenia do wyznaczonych poziomów, określanych w PPWR jako graniczne i wymagane. Kraje o mniejszym potencjale (również PL) mogą być bowiem skazane na mniejszą konkurencyjność w niedalekiej przyszłości, ale również na konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów. Przykładem konkretnym są tutaj używane jeszcze powszechnie w PL skrzynki surowcowe i napojowe, które korzystają ze zwolnień z wymogów dotrzymywania maksymalnej sumy metali ciężkich na określonym poziomie. Projektowane obecnie w PPWR wprowadzenie jednolitego w UE terminu na osiągnięcie zamierzonych celów może spowodować w Polsce w krótkim czasie konieczność niesłychanie kosztownej utylizacji milionów skrzynek i zastąpienie ich nowymi, wtedy spełniającymi wyśrubowane normy;
- c) możliwe określenie w Rozporządzeniu limitów granicznych dla przyszłych aktów wykonawczych do PPWR, ponieważ obecne ograniczenie się tylko do faktu zapowiedzi przyszłych aktów delegowanych, powoduje olbrzymią niepewność co do ich przyszłego kształtu, stwarzając dodatkowe ryzyka biznesowe,
- d) stworzenie podstaw prawnych do realizowania przeglądu norm i standardów jakościowych, które sprzyjają zastępowaniu opakowań używanych (przykład palet wymiennych), tylko ze względu na ich wygląd a nie wytrzymałość i funkcjonalność (czyli eliminowanie modeli nastawionych na zyskowość wyłącznie z tytułu wprowadzania nowych opakowań).

Poniżej przedstawiamy szczegółowe uwagi do poszczególnych zobowiązań lub grup opakowań:

1. Definicje

W projekcie Rozporządzenia zastosowano szereg definicji, spośród których część wymaga doprecyzowania. Lista powinna być dodatkowo rozszerzona o definicję:

- Odpad opakowaniowy z tworzywa sztucznego przedkonsumecki („*pre-consumer plastic waste*”) - “*Pre-consumer plastic waste means plastic recovered from waste generated in a manufacturing process and subsequently processed by a reprocessing facility. It does not include scrap or regrind which can be reused in the process from which it was generated after only minimal reprocessing, for example shredding and grinding. Where waste material is recovered and requires reprocessing involving melting and extrusion into pellets at a reprocessing facility before it can be reused, it can be treated as recycled content for the purposes of Article 7 subject to appropriate certification such as EN ISO 14021.*”
- *Odpad plastikowy pokonsumencki (Post-consumer plastic waste)* – definicja powinna być zgodna z istniejącą definicją w standardach EN i ISO.
- *Opakowanie plastikowe* - czym jest opakowanie – jednostkowe, zbiorcze, transportowe; doprecyzowanie co z etykietą, co z wieczkiem do produktu?
- *Contact – sensitive packaging* – definicja powinna zostać rozszerzona o produkty kosmetyczne i higieniczne mające bezpośredni kontakt ze skórą – dotyczy to m.in. kremów, balsamów, emulsji, maści, zasypek, pudrów, artykułów higienicznych (jak pieluchy, tampony, podpaski czy wkładki higieniczne), które przeznaczone są do nakładania na skórę lub mają ze skórą bezpośredni kontakt. Zapewnienie najwyższych standardów jakości i higieny jest w przypadku tych produktów najwyższym priorytetem. Rekomendujemy tu dodanie odniesienia do Dyrektywy 2002/46/EC oraz Decyzji 2014/763/EU.
- *Ponowne użycie (re-use)* – szeroko rozumiane wdrożenie systemu ponownego napełniania opakowań będzie możliwe tylko w sytuacji jasnego określenia grup opakowań, które mają być objęte systemem. Jednocześnie

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK

Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz

postulujemy, aby określanie rodzajów opakowań zostało poprzedzone analizą rynku, obiektywnie wskazującą techniczne i technologiczne możliwości do włączenia danej grupy opakowań do celów ponownego użycia. W naszej ocenie nie jest także jasne czy wszystkie stosowane opakowania zwrotne będą się zaliczały do uzyskiwanych celów ponownego użycia i napełnienia. Dotyczy to np. kegow stosowanych w obrocie B2B (sektor HoReCa), czy opakowań do ponownego napełniania kosmetyków lub detergentów. Dodatkowo, w definicji należy doprecyzować (zgodnie z definicją Fundacji Ellen MacArthur), że wszystkie opakowania, także te służące napełnieniu w punkcie, muszą nadawać się do ponownego użycia, recyklingu lub kompostowania.

- *Napełnianie (Re-fill)* – powinno obejmować zarówno napełnianie naczynia przez konsumenta, jak również w HoReCa i punkcie sprzedaży detalicznej, uwzględniającej nie tylko restauracje, ale też miejsca użyteczności publicznej, jak kina czy teatry.
- *Recyklowalność (recyclability)* – definicja powinna zostać dodana do projektu Rozporządzenia. Z projektu Rozporządzenia nie wynika jasno, czy kryterium to dotyczy także opakowań wielokrotnego użytku, czy tylko jednorazowych.
- *Recykling wysokiej jakości* należy zdefiniować z uwzględnieniem zdolności materiału do wielu cykli recyklingu bez jakiegokolwiek zmiany właściwości jakimi są „Materiały permanentne”, które powinny zostać uznane i zdefiniowane na poziomie UE.

2. Opakowania przyjazne recyklingowi

W obecnie zaproponowanym kształcie projektu Rozporządzenia (art. 6.1) wszystkie opakowania powinny być recyklowalne w terminie 12 miesięcy od wejścia przepisów w życie. Projektowana regulacja jest niemożliwa do wdrożenia w tym terminie, także mając na uwadze fakt braku istnienia dokumentów pozwalających w sposób jednoznaczny i obiektywny zakwalifikować dane opakowania jako recyklingowalne lub nie. Uważamy, że zobowiązanie to powinno wejść w życie w 2030 r., mając także na uwadze fakt, że nie wydanie aktów delegowanych, które powyższe kwestie mają doprecyzować, jest odsunięte w czasie.

Jednocześnie postulujemy, aby wytyczne dotyczące projektowania z myślą o recyklingu (art. 6 ust. 4) zostały opublikowane w terminie **do 31 grudnia 2024 r.** Przeprojektowanie opakowań wymaga czasu oraz znacznych zasobów finansowych i ludzkich. Ponieważ wszystkie opakowania będą musiały być zgodne z wytycznymi *designed for recycling* do 2030 r., producenci muszą uzyskać pewność regulacyjną znacznie wcześniej niż w 2030 r.

3. Minimalna zawartość surowców wtórnych w nowych opakowaniach

Wysokie cele zawartości surowców wtórnych w nowych opakowaniach to bardzo ważny element budowania i rozwijania gospodarki o obiegu zamkniętym. Niestety, obecnie tylko jedno tworzywo może być bezpiecznie zawracane do opakowań mających kontakt z żywnością (czyli PET). Sytuacja ta oznacza, że wdrożenie poziomów w zaproponowanej wysokości i dla wszystkich opakowań z tworzyw sztucznych może spowodować zaburzenie na rynku opakowań, skutkujące nadmiernym popytem na rPET oraz odchodzeniem od innych dobrze poddających się recyklingowi polimerów, jak HDPE czy PP, dla których nie ma obecnie na rynku recyklatów w standardzie „food grade”.

Jednocześnie postulujemy, aby butelki PET wielokrotnego użytku były wyłączone z obowiązku – opakowania te krążą w zamkniętym obiegu w ramach systemu kaucyjnego i wymagają większej wytrzymałości niż opakowania jednorazowego użytku.

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK

Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz

W projekcie Rozporządzenia ustanowione zostały także cele dla „opakowań plastikowych innych niż do kontaktu z żywnością”, brakuje jednak jasnej informacji o jakie właściwie opakowania chodzi. Czy zobowiązanie to dotyczy tylko opakowań w całości wykonanych z tworzyw sztucznych, czy także opakowań wielomateriałowych? Czy Komisja zalicza do tej grupy także opakowania transportowe i zbiorcze? Powyższe wymaga doprecyzowania wspartego klarowną argumentacją wskazującą na środowiskowe korzyści wynikające z obranego podejścia.

Rekomendujemy także przygotowanie programu pilotaży dot. recykling poszczególnych typów tworzyw pod kątem jakości food grade, przekierowanie funduszy unijnych na rozwój pilotaży i uzależnienie zapisów PPWR od wyników tych pilotaży.

Docelowe wartości docelowe dotyczące zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w odniesieniu do tworzyw sztucznych są obecnie wyrażone w przeliczeniu na jednostkę opakowania, **co może prowadzić do utrudnień w zakresie obliczania tego wskaźnika. Wartości te powinny być szacowane na poziomie ogólnym przedsiębiorstwa, a nie na poziomie "na sztukę opakowania" w art. 7.1 i 7.2.** W praktyce nadal prowadziłoby to do takiego samego wzrostu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach ogółem i stanowiłoby niezbędny silny sygnał dla rynku w celu stworzenia rynku surowców wtórnych. Wiązałoby się to jednak z korzyścią w postaci zapewnienia przedsiębiorstwom niezbędnej elastyczności w przydzielaniu materiałów pochodzących z recyklingu w oparciu o przydatność opakowania i dostępność na rynku materiałów pochodzących z recyklingu o jakości spożywczej - czego nie umożliwi docelowa zawartość na poziomie opakowania.

Cyrkularność i łagodzenie zmian klimatu powinny się wzajemnie wspierać, jednocześnie będąc neutralnymi w kwestii technologii i wykorzystywanych materiałów. Komisja Europejska może to zrobić, ustanawiając równowagę między zawartością tworzyw sztucznych pochodzenia biologicznego/odnawialnych a zawartością tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu. Pomogłoby to również złagodzić wyzwanie związane z dostępnością.

Odnawialne tworzywa sztuczne mają te same właściwości jak tworzywa sztuczne na bazie paliw kopalnych, ale mają tę wyjątkową zaletę w postaci zmniejszenia zależności od ograniczonych zasobów kopalnych i ograniczają emisje gazów cieplarnianych. Oba mogą być łatwo poddawany recyklingowi. **Wnioskujemy zatem, aby cele można było osiągnąć stosując poziom zawartości tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu lub poziom zawartości odnawialnego/pochodzenia biologicznego tworzywa sztucznego.**

Podsumowując, zaproponowane w projekcie Rozporządzenia cele ponownego użycia, recyklingu oraz zawartości surowców wtórnych są bardzo ambitne. Jednak ani z projektu, ani z przedłożonej oceny skutków regulacji nie wynika, jak Komisja planuje wyeliminować ryzyko niedostatecznej podaży surowców wtórnych przeznaczonych do kontaktu żywnością i innymi wysokowrażliwymi produktami. Mając na uwadze powyższe uważamy, że wyznaczanie celów na 2040 rok jest nierealistyczne i powinno nastąpić dopiero po wykonanym przeglądzie osiągniętych celów (ustanowienie klauzuli poglądowej – art. 7.9) oraz rozwoju infrastruktury w roku 2032, w odniesieniu do roku 2030, a następnie w 2037, by ocenić stan systemu po roku 2035. A jeśli Komisja Europejska w wyznaczonym terminie nie przyjmie aktu delegowanego w sprawie dostępności tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu do produktów i technologii wrażliwych na kontakt – cele nie staną się obowiązkowe.

4. Opakowania kompostowalne

Ze względu na zagrożenie zanieczyszczenia recyklingu butelek PET, opakowania te nie powinny być wykonywane z tworzyw biodegradowalnych lub kompostowalnych. Butelki po napojach będą musiały obligatoryjnie trafiać do systemu kaucyjnego. W sytuacji, gdyby część z nich wykonana była z tworzywa biodegradowalnego lub kompostowalnego,

**Związek Pracodawców
Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK**

**Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz**

mogłoby dojść do zanieczyszczenia znaczących ilości opakowań i tym samym uniemożliwienie ich recyklingu, co z kolei wpłynie na podaż rPET na rynku.

W przypadku kapsułek z kawą, należy wyjaśnić czy obowiązki dotyczą tylko kapsułek wykonanych z PET, czy wszystkich kapsułek / filtrów zawierających kawę. Z obecnego kształtu projektu nie wynika, których konkretnie produktów regulacja ma dotyczyć.

Zgodnie z istotą cyrkularności, przemysł kawowy powinien mieć swobodę wyboru materiału, aby kontynuować pracę nad znalezieniem najlepszego rozwiązania, które zapewni odpowiednie zakończenie cyklu życia pojedynczych opakowań systemu kawy. Ponadto, skuteczny obieg może być osiągnięty tylko wtedy, gdy w całej UE będzie istniała prawdziwa harmonizacja legislacyjna.

PPWR odnosi się do kompostowalności w warunkach kontrolowanych przemysłowo. Aby zapewnić równe szanse oraz takie samo zrozumienie i harmonizację we wszystkich państwach członkowskich, najważniejsze jest, aby istniało jasne odniesienie do tego, co oznacza kompostowalność przemysłowa zgodnie z zaktualizowanymi wymaganiami dla opakowań odzyskiwalnych poprzez kompostowanie i biodegradację. Na przykład norma EN 13432 lub wszelkie dalsze obowiązujące zmiany lub kolejne normy.

Należy także doprecyzować definicję produktu i jego kategoryzację w art. 3.1. pkt. f:

Art3 (1):

(f) **compostable coffee bags and system single-serve units** or tea necessary to contain a tea or coffee product and intended to be used and disposed of together with the product;

~~(g) coffee or tea system single-serve unit necessary to contain a coffee or tea product and intended to be used and disposed of together with the product;~~

Artykuł 8. Opakowania nadające się do kompostowania

- (1) Do 2030 r. opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. f) i ~~g) (...)~~ będą mogły być kompostowane w warunkach przemysłowych w zakładach przetwarzania bioodpadów, a zatem będzie można je zbierać w pojemnikach na bioodpady.

Należy zapewnić odpowiedni okres przejściowy, aby umożliwić przemysłowi dalsze opracowywanie opakowań nadających się do kompostowania oraz aby we wszystkich państwach członkowskich powstała odpowiednia i zharmonizowana infrastruktura, która będzie akceptować wszystkie kategorie produktów, o których mowa w art. 8.

5. Ponowne użycie

Jak wskazano wyżej, cele wyznaczone na rok 2040 nie zostały poparte obiektywnymi danymi i wydają się być nazbyt optymistyczne. Konieczne jest więc przeprowadzenie stosownej analizy postępów w tworzeniu systemów ponownego użycia i napełniania oraz rozwoju technologii wspierającej tego rodzaju systemy.

Niezwłocznie (najpóźniej do końca grudnia 2024 r.) powinny być też przygotowane i opublikowane akty delegowane, wskazujące metodologię szacowania oraz raportowania osiągnięć związanych z ponownym użyciem.

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK

Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz

Aby zagwarantować wzrost wskaźników ponownego użycia opakowań, zobowiązania w tym zakresie nie powinny być zaniżane w odniesieniu do producentów wina, ani wykluczać producentów alkoholi wysokoprocentowych. W projekcie nie wskazano uzasadnienia dla zastosowania szczególnego podejścia dla powyższych grup producentów, ani powodów ich wyłączenia z systemów ponownego użycia. Uważamy, że cele dla tych opakowań po winie i alkoholach mocnych powinny być zrównane z celami dla piwa, co miałyby pozytywny wpływ na środowisko i gospodarowanie zasobami.

Opakowania zawierające produkty wrażliwe mikrobiologicznie powinny zaś zostać jednak wyłączone z celów ponownego użycia / napełniania. Soki i nektary owocowe oraz napoje roślinne, podobnie jak produkty mleczne, wytwarzane są z surowców pochodzenia rolniczego. To sprawia, że łatwo ulegają fermentacji, łatwo psują się i są wrażliwe na światło i tlen. Ich charakter mikrobiologiczny sprawia, że są one bardziej wrażliwe w porównaniu z napojami bezalkoholowymi lub wodą, a opakowanie pełni kluczową rolę, stanowiąc skuteczną barierę przed dla mikroorganizmów i tlenu, światła i utraty aromatów. Dyrektywa Rady 2001/112/WE odnosząca się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi nie pozwala na stosowanie konserwantów w sokach. A stosowanie niesterylnych opakowań spowodowałyby psucie się soków owocowych i mleka w bardzo krótkim czasie, co stwarzałyby problemy związane z bezpieczeństwem żywności dla konsumentów i marnowanie żywności.

Zgodnie z europejskimi przepisami i ze względu na charakter produktów, naturalna woda mineralna i woda źródłana muszą być butelkowane u źródła. Ma to wpływ na strukturę biznesową branży, a także wpływ na środowisko, wynikający z różnych opcji pakowania. Źródła są często zlokalizowane w odległych regionach. Lokalizacja operacji butelkowania, która jest jednym z parametrów systemów wielokrotnego użytku, nie jest możliwa w tym sektorze.

W przeciwieństwie do innych kategorii napojów, producenci wód mineralnych mogą nie mieć prawa do oferowania swoich produktów za pośrednictwem systemów wielokrotnego napełniania, co ogranicza zdolność sektora do osiągnięcia celu w zakresie ponownego użycia i wielokrotnego napełniania.

W przypadku modeli ponownego wykorzystania, sektor wód mineralnych musi wdrożyć logistykę zwrotną z powrotem do odległego źródła, co zwiększa wpływ logistyki na środowisko.

W związku z tym, sektor już szeroko zoptymalizował rozwiązania w zakresie opakowań, w tym lekkość butelek, w celu zmniejszenia objętości potrzebnego materiału opakowaniowego i zmniejszenia wagi transportu.

Ocena wpływu na środowisko dla sektora, oparta na metodologii PEF, potwierdza, że modele wielokrotnego użytku niekoniecznie wiążą się z lepszymi parametrami środowiskowymi w porównaniu do lekkich butelek przeznaczonych do recyklingu. Parametry będą się znacznie różnić pomiędzy operatorami, w zależności od infrastruktury, lokalizacji źródeł i wcześniejszych działań optymalizacyjnych opakowań.

Operatorzy w sektorze producenci wód mineralnych powinni zatem mieć zapewnioną większą elastyczność w realizacji celu rozporządzenia oraz swobodę we wdrażaniu modeli wielokrotnego użycia tam, gdzie mają one sens z punktu widzenia ochrony środowiska i są finansowo wykonalne.

Proponowane zmiany:

6. 1 Producenci produktów objętych zakresem [dyrektywy 2009/54/WE](#), udostępniający na rynku Naturalną Wodę Mineralną i Wodę Źródlaną w opakowaniach handlowych na terytorium państwa członkowskiego, zapewniają jako cel zbiorowy, że:

**Związek Pracodawców
Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK**

**Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz**

(a) od dnia 1 stycznia 2030 r., **X % (*)** produktów objętych zakresem **dyrektywy 2009/54/WE**, oferowanych przez tę branżę na rynku UE, było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia;
(*) X% po uzgodnieniu z sektorem producentów

Artykuł 26 Cele ponownego użycia i uzupełnienia:

6. Producent i dystrybutor końcowy udostępniający na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach handlowych napoje bezalkoholowe w postaci **wody z wyłączeniem produktów objętych zakresem stosowania dyrektywy 2009/54/WE**, wody z dodatkiem cukru, wody z inną substancją słodzącą, wody smakowej, napojów bezalkoholowych, lemoniady gazowanej, herbaty mrożonej i podobnych napojów, które są bezpośrednio gotowe do picia, czystego soku, soku lub moszczu z owoców lub warzyw oraz napojów typu smoothies bez mleka oraz napojów bezalkoholowych zawierających tłuszcz mleczny, zapewniają, aby:

(a) od dnia 1 stycznia 2030 r. 10 % tych produktów jest udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu umożliwiającego ponowne użycie lub poprzez umożliwienie ponownego napełnienia;

(b) od dnia 1 stycznia 2040 r. 25 % tych produktów było dostępnych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu umożliwiającego ponowne użycie lub ponowne napełnienie.

Rekomendujemy także przeprowadzenie analiz dot. wpływu rozwiązań reuse na emisje gazów cieplarnianych. Konieczność organizacji logistyki zwrotnej dla opakowań szklanych i z tworzyw sztucznych generować będzie ślad klimatyczny, który powinien być skalkulowany i wzięty pod uwagę przy ostatecznym proponowaniu celów reuse.

Rekomendujemy ponadto uruchomienie przez Unię Europejską całościowego programu wsparcia rozwiązań reuse.

Należy także doprecyzować, że wszystkie opakowania służące ponownemu użyciu muszą także nadawać się do recyklingu lub kompostowania – zgodnie z projektowanymi celami, opakowania te będą stanowiły znaczący udział rynku i ich późniejsze zagospodarowanie powinno być jak najbardziej zrównoważone oraz wspierające zamykanie obiegu surowców.

W projekcie Rozporządzenia wskazano obowiązek znakowania za pomocą kodów QR opakowań wielokrotnego użytku – Proponujemy utrzymanie go tam gdzie jest to technologicznie wykonalne, bez dyskryminacji dla innych sposobów informowania konsumentów. . Już dziś na rynku istnieją alternatywne możliwości informowania konsumentów, a dla części opakowań takie znakowanie jest technologicznie niemożliwe. Niemożliwe jest także wygenerowanie indywidualnego kodu QR dla każdej jednostki opakowania. Oznaczenie to zamiast ułatwiać konsumentowi dotarcie do informacji, rozproszy tylko źródła ich dostarczania odbiorcy końcowemu, co wprowadzić może chaos.

W projekcie należy także doprecyzować czym jest „jedzenie na wynos” oraz „punt napełniania”.

6. Znakowanie

W naszej ocenie dodawanie nowych wzorów oznakowania dotyczących sortowania i/lub ponownego użycia na opakowaniu może być dezorientujące dla konsumenta. Jak wskazano wyżej, kody QR, obok oznakowania „analogowego” i dodatkowych oznaczeń związanych z zawartością opakowania, mogą być dla konsumenta nieczytelne i niezrozumiałe. Co więcej, dla części opakowań zastosowanie np. kodu QR jest technologicznie niemożliwe.

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK

**Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz**

Z projektu nie wynika też, jaki system znakowania dotyczący selektywnego zbierania miałby być zastosowany i jak można go zunifikować na terenie całej UE w sytuacji, gdy w każdym kraju funkcjonuje inaczej zorganizowany system selektywnej zbiórki.

Znakowanie powinno być ograniczone do niezbędnego minimum, aby konsument wiedział jakie informacje może pozyskać. Obecnie dostępna technologia umożliwia tworzenie cyfrowych etykiet, które dostarczają konsumentowi wyczerpującej wiedzy na temat produktu. Narzędzia te mogą być wykorzystane do rozszerzenia zakresu informacji o dane dotyczące opakowania i sposobu postępowania z nim po zużyciu produktu.

7. System kaucyjny

Popieramy wysiłki Komisji Europejskiej mające na celu wzmocnienie systemu kaucyjnego i jego harmonizację we wszystkich krajach Wspólnoty. Postulujemy, aby wszystkie państwa zobowiązane były do zbudowania systemu kaucyjnego na jednorazowe opakowania 1 stycznia 2028 r. (w tym czasie system powinien już zostać operacyjnie wdrożony, a nie tylko zaprojektowany, jak to zostało zapisane w projekcie Rozporządzenia).

Konieczne jest jednak znaczące uzupełnienie wymagań minimalnych dla systemu kaucyjnego, określone w załączniku X. System kaucyjny powinien być stworzony i prowadzony przez wprowadzających produkty w opakowaniach objęte tym systemem. Operator systemu musi być właścicielem nieodebranych kaucji oraz zebranego materiału, co pozwoli na realizację zadań zwiększających świadomość konsumentów oraz zabezpieczy rozwój infrastruktury. Taki mechanizm zabezpieczy też podaż surowca rPET do zastosowań w standardzie „food grade”. Jest to pierwszy ale niezwykle istotny krok pozwalający na zwiększenie dostępności surowca. Niezbędne jest też zapewnienie producentom proporcjonalnego dostępu do surowców wtórnych, powstałych w wyniku prowadzonego przez nich systemu kaucyjnego. Kaucja nieodebrana przez konsumenta powinna być zwolniona z podatku VAT, co znacząco ułatwi zrozumienie systemu i jego operacyjne funkcjonowanie.

Projekt przewiduje obowiązek objęcia systemem kaucyjnym wszystkich plastikowych butelek jednorazowych po napojach oraz puszek jednorazowego użytku po napojach, za wyjątkiem wina i alkoholi wysokoprocentowych. Uważamy, że wykluczenie to jest całkowicie nieuzasadnione. Mając na uwadze rozwój systemu kaucyjnego i jego powszechność, postulujemy włączenie opakowań po winie i alkoholach mocnych do systemu.

Doprecyzowania wymaga wskazana w projekcie „interoperacyjność systemu”, którego zapewnienie miałyby być zadaniem państw członkowskich. Niestety nie wskazano ani definicji, ani opisu tego zagadnienia.

8. Opakowania elastyczne

Opakowania elastyczne są wysoce wydajnym materiałem zapewniającym odpowiedni poziom bezpieczeństwa, jakości, ochrony i zabezpieczenia produktu, a tym samym unikając marnowania żywności. Opakowania elastyczne stanowią 44% opakowań użytkowych w UE. Mają niską wagę i mniejszy ślad węglowy w porównaniu z większością alternatywnych materiałów opakowaniowych.

Niestety opakowania elastyczne – w szczególności elastyczne opakowania z tworzyw sztucznych – nie są w Europie poddawane recyklingowi na dużą skalę. Do głównych przeszkód stojących na drodze do obiegu zamkniętego opakowań elastycznych należą niewystarczająca zbiórka, powszechne praktyki składowania i spalania, wyzwania technologiczne zarówno w zakresie sortowania, jak i recyklingu oraz nieodpowiednie systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK

Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz

Uważamy, że PPWR może przyspieszyć przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym w odniesieniu do opakowań elastycznych i z zadowoleniem przyjmujemy ogólne ambicje proponowanego rozporządzenia w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

9. Cel selektywnej zbiórki

Producenci potrzebują odpowiednich warunków, aby umożliwić osiągnięcie recyklingu kartonów do płynnej żywności na dużą skalę do 2035 r. A pierwszym krokiem do recyklingu jest selektywna zbiórka. niesprawiedliwe byłoby zakazywać opakowań, które nie są poddawane recyklingowi na dużą skalę w 2035 r. w sytuacji, kiedy zbieranie odpadów opakowaniowych jest odpowiedzialnością zbiorową i wysiłkiem wielu podmiotów.

Obowiązkowy cel zbiórki dla wszystkich opakowań – w tym dla kartonów do płynnej żywności – do 2035 r. jest zatem kluczowym warunkiem wstępnym umożliwiającym wydajne i skuteczne zbieranie, sortowanie i recykling. Tam, gdzie istnieje taki cel (np. Belgia), recykling kartonów do płynnej żywności jest wysoki. W przypadku tego typu opakowań ustanowienie celu zbiórki pozwoliłoby na znaczny wzrost ich recyklingu.

10. Recykling chemiczny

Uważamy, że wniosek mógłby pójść dalej w swoich ambicjach, usuwając niektóre z kluczowych barier ograniczających obieg zamknięty opakowań z tworzyw sztucznych. Uważamy, że tylko upowszechnienie nowoczesnych metod recyklingu, wsparte skutecznym systemem sortowania odpadów opakowaniowych może dać szansę na zrealizowanie niezwykle ambitnych celów określonych w projekcie Rozporządzenia.

Mając na uwadze powyższe postulujemy o zapewnienie pewności regulacyjnej dla recyklingu chemicznego. Recykling chemiczny jest obecnie jedyną dojrzałą technologią, która ma potencjał recyklingu elastycznych opakowań z tworzyw sztucznych na dużą skalę w zawartość z recyklingu odpowiednią do nowych zastosowań mających kontakt z żywnością. Jest to technologia komplementarna do recyklingu mechanicznego. Producenci produktów w opakowaniach, w szczególności wprowadzający produkty w opakowaniach elastycznych, deklarują gotowość do wsparcia rozwoju systemu.

By jednak to było możliwe, konieczne jest spełnienie podstawowych elementów, tj:

- a. **pewność, że zawartość materiałów pochodzących z recyklingu chemicznego zostanie uwzględniona w docelowych poziomach dotyczących zawartości recyklatów w nowych opakowaniach. W tym celu metoda alokacji bilansu masy musi zostać uznana za część aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 7 ust. 7.** Ponieważ budowa zakładów recyklingu chemicznego będzie wymagała czasu (ok. 5 lat), uznanie bilansu masy musiałoby nastąpić **najpóźniej pod koniec 2023 r.**, aby wspierać inwestycje w technologię i zapewnić wystarczające ilości do 2030 r., aby osiągnąć cele dotyczące zawartości materiałów pochodzących z recyklingu. W związku z tym wzywamy również do zmiany harmonogramu zaproponowanego w art. 7.7 do dnia 31 grudnia 2023 r.
- b. **artykuł 11.3 zapewnia, że można w wiarygodny sposób informować konsumentów, że opakowania zawierają zawartość materiałów pochodzących z recyklingu, w tym w przypadku gdy pochodzą one z recyklingu chemicznego i zostały przydzielone metodą bilansu masowego. Takie oświadczenia są możliwe w ścisłych ramach (np. obowiązkowa certyfikacja stron 3D), aby pomóc zapewnić zaufanie konsumentów i uniknąć oświadczeń wprowadzających w błąd.**

**Związek Pracodawców
Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK**

**Al. Jerozolimskie 53
00-697 Warszawa
NIP: 7010494958
Tel/fax: 22-699-03-20
biuro@eko-pak.biz**

11. Ekomodulacja

Ekomodulacja opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta powinna stanowić zachętę do produkcji i stosowania zrównoważonych opakowań. Dlatego postulujemy **zastosowanie niższych opłat w przypadku projektowania opakowań przyjaznych recyklingowi, a także przy zastosowaniu „Materiałów permanentnych”**, które w istotny sposób przyczyniają się do osiągnięcia celów gospodarki o obiegu zamkniętym.

Szanowny Panie Dyrektorze,

Dziękując za możliwość przedstawienia poglądu Członków Związku Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK, wyrażamy głęboką nadzieję na uwzględnienie przedstawionych w niniejszym stanowisku argumentów.

Łączę wyrazy szacunku,

Krzysztof Baczyński
K. Baczyński
PREZES ZARZĄDU

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań
i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK
Al. Jerozolimskie 53, 00-697 Warszawa
biuro@eko-pak.biz